Вогонь не гуде. Дим не валить.
Страху нема за стріху.
Не вийшли кричать, бігать, гасить.
Дзвонів не чути. Тихо.

І тільки згори синя вода
Ллє на вогонь без краю.
Та скільки не ллє, десь пропада, –
Навіть сліду немає.

А полум’я йде, – жадних загат, –
Вибралось вже на вежі
Найвищих дерев. Цілий наш сад
В тихій стоїть пожежі.

Прага, 1923.